

1 Corinteni

¹ Pavel, chemat să fie apostol al lui Isus Cristos prin voia lui Dumnezeu, și fratele Sosten, ² Bisericii lui Dumnezeu care este în Corint, celor sfințiți în Cristos Isus, chemați să fie sfinți, cu toți cei ce cheamă în fiecare loc numele lui Isus Cristos, Domnul nostru, Domn deopotrivă al lor și al nostru; ³ Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și de la Domnul Isus Cristos! ⁴ Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna în legătură cu voi, pentru harul lui Dumnezeu care vă este dat prin Isus Cristos; ⁵ Pentru că în toate sunteți îmbogățiți prin el, în toată cuvântarea și toată cunoașterea. ⁶ Așa cum mărturia lui Cristos a fost confirmată în voi, ⁷ Astfel încât nu vă lipsește niciun dar, așteptând venirea Domnului nostru Isus Cristos; ⁸ Care de asemenea vă va confirma până la sfârșit, ireproșabili în ziua Domnului nostru Isus Cristos. ⁹ Credincios este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la părtășia Fiului său Isus Cristos, Domnul nostru. ¹⁰ Acum vă implor, fraților, prin numele Domnului nostru Isus Cristos, ca voi toți să vorbiți același lucru și să nu fie dezbinări între voi, ci să fiți desăvârșit uniți în aceeași minte și în aceeași judecată. ¹¹ Fiindcă mi-a fost făcut cunoscut despre voi, frații mei, prin *cei ai casei* Cloei, că printre voi sunt certuri. ¹² Acum spun aceasta, pentru că fiecare dintre voi spune: Eu sunt al lui Pavel; și eu al lui Apolo; și eu al lui Chifa; și eu al lui Cristos. ¹³ Este Cristos împărțit? Pavel a fost

crucificat pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați? ¹⁴ Mulțumesc lui Dumnezeu că nu am botezat pe niciunul dintre voi, afară de Crisp și de Gaiu; ¹⁵ Ca nu cumva să spună cineva că am botezat în propriul meu nume. ¹⁶ Și am botezat și casa lui Stefana; încolo, nu știu dacă am botezat pe altcineva. ¹⁷ Căci Cristos m-a trimis nu să botez, ci să predic evanghelia; nu cu înțelepciunea vorbirii, ca nu cumva crucea lui Cristos să fie făcută fără efect. ¹⁸ Fiindcă predicarea crucii este nebunie celor ce pier, dar nouă care suntem salvați, ne este puterea lui Dumnezeu. ¹⁹ Fiindcă este scris: Voi nimici înțelepciunea înțelepților și voi zădărnici înțelegerea celor chibzuiți. ²⁰ Unde este înțeleptul? Unde este scribul? Unde este certărețul acestei lumi? Nu a prostit Dumnezeu înțelepciunea acestei lumi? ²¹ Fiindcă, întrucât, în înțelepciunea lui Dumnezeu, lumea prin înțelepciune nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, Dumnezeu a binevoit să salveze prin nebunia predicării pe cei ce cred. ²² Fiindcă iudeii cer un semn și grecii caută înțelepciune, ²³ Dar noi predicăm pe Cristos crucificat; pentru iudei poticnire iar pentru greci nebunie; ²⁴ Dar pentru cei chemați, deopotrivă iudei și greci, pe Cristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. ²⁵ Pentru că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii. ²⁶ Fiindcă vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepți conform cărnii, nici mulți puternici, nici mulți nobili. ²⁷ Dar Dumnezeu a ales lucrurile prostești ale lumii ca

să facă de rușine pe cei înțelepți; și Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele tari. ²⁸ Și lucrurile josnice ale lumii și cele disprețuite, Dumnezeu le-a ales; și cele care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; ²⁹ Așa ca nicio carne să nu se laude înaintea lui. ³⁰ Dar datorită lui sunteți voi în Cristos Isus, care este făcut de la Dumnezeu pentru noi înțelepciune și dreptate și sfințire și răscumpărare; ³¹ Pentru ca, după cum este scris: Cel ce se laudă, să se laude în Domnul.

2

¹ Și eu, fraților, când am venit la voi, nu am venit cu superioritatea vorbirii sau a înțelepciunii, vestindu-vă mărturia lui Dumnezeu. ² Fiindcă am decis să nu știu printre voi altceva decât pe Isus Cristos și pe el crucificat. ³ Și eu am fost cu voi în slăbiciune și în teamă și în mare tremur. ⁴ Și cuvântul meu și predicarea mea nu au fost prin cuvintele ademenitoare ale înțelepciunii omenеști, ci în arătarea Duhului și a puterii; ⁵ Așa încât credința voastră să nu fie în înțelepciunea oamenilor, ci în puterea lui Dumnezeu. ⁶ Oricum, vorbim înțelepciune printre cei desăvârșiți; totuși nu înțelepciunea acestei lumi, nici a prinților acestei lumi care ajung la nimicire, ⁷ Ci vorbim înțelepciunea lui Dumnezeu într-un mister, chiar acea înțelepciune ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o înainte de lume pentru gloria noastră; ⁸ Înțelepciune pe care nu a cunoscut-o niciunul dintre prinții acestei lumi; căci, dacă ar fi cunoscut-o, nu ar fi crucificat pe Domnul gloriei. ⁹ Dar așa

cum este scris: Ochiul nu a văzut nici urechea nu a auzit, și nici la inima omului nu au urcat cele pregătite de Dumnezeu pentru cei ce îl iubesc. ¹⁰ Dar Dumnezeu ni le-a revelat prin Duhul său; fiindcă Duhul cercetează toate, chiar adâncimile lui Dumnezeu. ¹¹ Fiindcă cine dintre oameni știe lucrurile omului, decât duhul omului, care este în el? Chiar așa, lucrurile lui Dumnezeu nimeni nu le știe decât Duhul lui Dumnezeu. ¹² Și noi nu am primit duhul lumii, ci duhul care este din Dumnezeu, ca să cunoaștem lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu. ¹³ Acele lucruri pe care le și vorbim, nu în cuvintele pe care le învață înțelepciunea omenească, ci în cele pe care le învață Duhul Sfânt, comparând lucrurile spirituale cu cei spirituali. ¹⁴ Dar omul natural nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, fiindcă sunt nebunie pentru el; nici nu le poate cunoaște, pentru că ele sunt judecate spiritual. ¹⁵ Dar cel spiritual judecă toate lucrurile, iar el însuși nu este judecat de nimeni. ¹⁶ Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului, ca să îi dea învățătură? Noi însă avem mintea lui Cristos.

3

¹ Și eu, fraților, nu v-am putut vorbi ca unora spirituali, ci ca unora carnali, ca unor prunci în Cristos. ² V-am dat lapte să beți și nu mâncare, fiindcă până acum nu erați în stare să purtați aceasta, și nici chiar acum nu sunteți în stare, ³ Fiindcă tot carnali sunteți; fiindcă de vreme ce între voi este invidie și ceartă și dezbinări, nu sunteți voi carnali și nu umblați voi conform oamenilor? ⁴ Deoarece când unul spune: Eu sunt

al lui Pavel; și altul: Eu sunt al lui Apolo; nu sunteți voi carnali? ⁵ Cine atunci este Pavel și cine Apolo, decât servitori prin care ați crezut chiar așa cum a dat Domnul fiecăruia? ⁶ Eu am sădit, Apolo a udat; dar Dumnezeu a dat creșterea. ⁷ Așa că nici cel ce sădește nu este nimic, nici cel ce udă, ci Dumnezeu care dă creșterea. ⁸ Și cel ce sădește și cel ce udă una sunt; și fiecare va primi propria lui răsplată conform cu propria lui muncă. ⁹ Fiindcă noi suntem conlucrători cu Dumnezeu; sunteți câmpul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu. ¹⁰ Conform cu harul lui Dumnezeu care îmi este dat, ca un meșter zidar înțelept, am pus temelii și altul zidește deasupra. Dar fiecare să ia seama cum zidește deasupra. ¹¹ Fiindcă nimeni nu poate pune altă temelie decât cea pusă, care este Isus Cristos. ¹² Și dacă cineva zidește pe această temelie: aur, argint, pietre prețioase, lemn, fân, paie; ¹³ Lucrarea fiecăruia va fi arătată; fiindcă ziua aceea o va face cunoscută, pentru că va fi revelată prin foc; și focul va încerca lucrarea fiecăruia, cum este. ¹⁴ Dacă lucrarea pe care cineva a zidit-o deasupra rămâne, va primi răsplată. ¹⁵ Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, va suferi pierdere; dar el însuși va fi salvat, însă așa ca prin foc. ¹⁶ Nu știți că sunteți templul lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? ¹⁷ Dacă cineva spurcă templul lui Dumnezeu, pe el îl va nimici Dumnezeu; fiindcă templul lui Dumnezeu este sfânt, templu care sunteți voi. ¹⁸ Nimeni să nu se înșele pe sine însuși. Dacă cuiva dintre voi i se pare că este înțelept în această lume, să se facă prost, ca să fie înțelept. ¹⁹ Fiindcă înțelepciunea

acestei lumi este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Căci este scris: El prinde pe înțelepți în vicleniile lor. ²⁰ Și din nou: Domnul cunoaște gândurile celor înțelepți, că sunt deșarte. ²¹ De aceea nimeni să nu se laude cu oameni. Fiindcă toate sunt ale voastre; ²² Fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lumea, fie viața, fie moartea, fie cele prezente, fie cele viitoare; toate sunt ale voastre; ²³ Și voi sunteți ai lui Cristos, și Cristos este al lui Dumnezeu.

4

¹ Așa să ne socotească cineva, ca servitori ai lui Cristos și administratori ai misterelor lui Dumnezeu. ² Și mai mult, se cere între administratori ca un om să fie găsit credincios. ³ Dar pentru mine este ceva foarte mic să fiu judecat de voi sau de judecata omului; mai mult, nici eu nu mă judec. ⁴ Fiindcă nu știu nimic prin mine însumi; totuși nu prin aceasta sunt declarat drept; dar cel ce mă judecă este Domnul. ⁵ De aceea nu judecați nimic înainte de vreme, până când vine Domnul, care deopotrivă va scoate la lumină lucrurile ascunse ale întunericului și va arăta sfaturile inimilor; și atunci fiecare va avea laudă de la Dumnezeu. ⁶ Iar acestea, fraților, le-am transpus într-o prefigurare la mine însumi și Apolo pentru voi, ca să învățați prin noi să nu gândiți despre oameni peste ceea ce este scris, ca nu cumva vreunul dintre voi să se îngâmfe de dragul unuia împotriva altuia. ⁷ Fiindcă cine te deosebește *de alții*? Și ai ceva ce nu ai primit? Iar dacă ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu ai fi primit? ⁸ Sunteți deja sătui, sunteți deja bogați, ați domnit ca împărați fără noi; și aș dori

ca voi să domniți, ca și noi să domnim împreună cu voi, ⁹ Fiindcă gândesc că Dumnezeu ne-a prezentat pe noi, apostolii, ultimii, ca rânduți la moarte, pentru că suntem făcuți un spectacol lumii și îngerilor și oamenilor. ¹⁰ Noi suntem proști pentru Cristos, dar voi sunteți înțelepți în Cristos; noi suntem slabi, dar voi sunteți tari; voi sunteți demni de cinste, dar noi suntem disprețuiți. ¹¹ Chiar până în această oră, deopotrivă flămânzim și însetăm și suntem goi și loviți cu pumnii și nu avem locuință sigură; ¹² Și muncim, lucrând cu mâinile noastre; fiind ocărăți, binecuvântăm; fiind persecutați, răbdăm; ¹³ Fiind defăimați, ne rugăm; suntem făcuți ca gunoiul lumii, lepădătura tuturor până în această zi. ¹⁴ Nu vă scriu acestea ca să vă rușinez, ci ca pe fiii mei preaiubiți vă avertizez. ¹⁵ Fiindcă deși aveți zece mii de îndrumători în Cristos, totuși nu aveți mai mulți părinți; fiindcă în Cristos Isus eu v-am născut prin evanghelie. ¹⁶ De aceea vă implor, fiți urmași ai mei. ¹⁷ Din această cauză vi l-am trimis pe Timotei, care este fiul meu preaiubit și credincios în Domnul, care vă va aminti căile mele, care sunt în Cristos, așa cum îi învăț pretutindeni în fiecare biserică. ¹⁸ Dar unii sunt îngâmfați, ca și cum nu aş veni la voi. ¹⁹ Dar voi veni în curând la voi, dacă Domnul voiește; și voi cunoaște nu vorbirile celor îngâmfați, ci puterea. ²⁰ Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este în cuvânt, ci în putere. ²¹ Ce voți? Să vin la voi cu un toiag, sau în dragoste și în duhul blândeții?

5

¹ Pretutindeni se aude că printre voi este curvie;

și o astfel de curvie cum nici chiar printre neamuri nu este numită, încât unul să aibă pe soția tatălui său. ² Și voi sunteți îngâmfați și nu ați jelit mai degrabă, pentru ca cel ce a făcut această faptă să fie dat afară din mijlocul vostru. ³ Fiindcă eu, într-adevăr, ca absent în trup dar prezent în duh, am judecat deja ca fiind prezent, pe acela care a înfăptuit astfel acest lucru, ⁴ În numele Domnului nostru Isus Cristos, când vă adunați, voi și duhul meu cu puterea Domnului nostru Isus Cristos, ⁵ Să îl predați pe unul ca acesta lui Satan pentru nimicirea cărnii, ca duhul să îi fie salvat în ziua Domnului Isus. ⁶ Fala voastră nu este bună. Nu știți că puțină dospeală dospește tot aluatul? ⁷ De aceea curățați dospeala veche, ca să fiți un aluat nou, așa nedospiti cum sunteți. Căci de fapt Cristos, paștele nostru, a fost sacrificat pentru noi. ⁸ De aceea să ținem sărbătoarea nu cu dospeală veche, nici cu dospeala răutății și stricăciunii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului. ⁹ V-am scris în epistolă să nu vă însoțiți cu curvarii; ¹⁰ Și nu neapărat cu curvarii acestei lumi, sau cu cei lacomi, sau cu jecmănitorii, sau cu idolatrii, fiindcă atunci ar trebui să ieșiți din lume. ¹¹ Dar acum v-am scris să nu vă însoțiți cu vreunul care, măcar că este numit frate, este curvar, sau lacom, sau idolatru, sau defăimător, sau bețiv, sau jecmănitor; cu unul ca acesta nici măcar să nu mâncați. ¹² Fiindcă ce am eu să judec și pe cei de afară? Nu îi judecați voi pe cei dinăuntru? ¹³ Dar pe cei de afară, îi judecă Dumnezeu. De aceea dați afară pe acel om stricat dintre voi.

6

¹ Cutează vreunul dintre voi, având un lucru împotriva altuia, să meargă la judecată înaintea celor nedrepti și nu înaintea sfinților? ² Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nedemni să judecați cele mai neînsemnate lucruri? ³ Nu știți că noi îi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult cele ce țin de viața aceasta? ⁴ Dacă într-adevăr aveți judecați pentru lucrurile care țin de viața aceasta, voi să puneți să judece pe aceia care sunt cel mai puțin stimați în biserică. ⁵ Spre rușinea voastră vorbesc. Astfel, nu este nimeni înțelept printre voi? Nici măcar unul care să poată judeca între frații săi? ⁶ Ci frate se judecă cu frate, și acest lucru înaintea celor ce nu cred. ⁷ De aceea acum este absolut o vină printre voi, pentru că vă judecați unul cu altul. De ce nu suferiți mai degrabă nedreptate? De ce nu suferiți mai degrabă să fiți înșelați? ⁸ Dimpotrivă, voi nedreptățiți și înșelați, și acestea pe frați! ⁹ Nu știți că aceia *ce sunt* nedrepti nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți: nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici cei efeminați, nici cei ce se abuzează cu oameni, ¹⁰ Nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici defăimătorii, nici jecmănitorii, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu. ¹¹ Și astfel erați unii dintre voi; dar sunteți spălați, dar sunteți sfințiți, dar sunteți declarați drepti în numele Domnului Isus și prin Duhul Dumnezeului nostru. ¹² Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos; toate îmi sunt legiuite, dar eu nu voi fi adus sub puterea niciunuia. ¹³ Mâncărurile sunt pentru pânțece și

pântecele pentru mâncăruri; dar Dumnezeu le va nimici deopotrivă și pe acesta și pe acelea. Și trupul nu este pentru curvie, ci pentru Domnul; și Domnul pentru trup. ¹⁴ Și Dumnezeu a înviat și pe Domnul și ne va învia și pe noi prin puterea sa. ¹⁵ Nu știți că trupurile voastre sunt membrele lui Cristos? Voi lua atunci membrele lui Cristos și le voi face membrele unei curve? Nicidecum! ¹⁶ Ce? Nu știți că cel alipit de o curvă este un singur trup cu ea? Căci cei doi, spune el, vor fi un singur trup. ¹⁷ Dar cel alipit de Domnul este un singur duh cu el. ¹⁸ Fugiți de curvie. Fiecare păcat ce îl face un om este în afara trupului; dar cel ce curvește păcătuiește împotriva propriului trup. ¹⁹ Ce? Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care este în voi, pe care îl aveți de la Dumnezeu și voi nu sunteți ai voștri? ²⁰ Fiindcă sunteți cumpărați cu un preț; de aceea gloriificați pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.

7

¹ Și despre cele ce mi-ați scris: este bine pentru om să nu se atingă de femeie. ² Totuși, ca să evite curvia, fiecare bărbat să aibă soția lui, și fiecare femeie să aibă propriul ei soț. ³ Soțul să dea soției bunăvoința datorată; și tot așa și soția, soțului. ⁴ Soția nu are putere asupra propriului ei trup, ci soțul; și la fel, nici soțul nu are putere asupra propriului său trup, ci soția. ⁵ Să nu vă privați unul de celălalt, decât doar prin înțelegere pentru un timp, ca să vă dăruiți postului și rugăciunii; și să vă împreunați din nou ca nu cumva să vă ispitească Satan din cauza

lipsei voastre de autocontrol. ⁶ Dar spun aceasta prin permisiune, nu prin poruncă. ⁷ Fiindcă aş dori ca toţi oamenii să fie întocmai ca mine. Dar fiecare are propriul lui dar din Dumnezeu, unul într-un fel, şi altul altfel. ⁸ De aceea le spun celor necăsătoriţi şi văduvelor: Este bine pentru ei dacă rămân întocmai ca mine. ⁹ Dar dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească; fiindcă este mai bine să se căsătorească decât să ardă. ¹⁰ Iar celor căsătoriţi le poruncesc nu eu, ci Domnul: Soţia să nu se despartă de soţ. ¹¹ Dar chiar dacă se desparte, să rămână necăsătorită sau să se împace cu soţul ei; şi soţul să nu divorţeze de soţia lui. ¹² Dar celorlalţi le spun eu, nu Domnul: Dacă vreun frate are o soţie ce nu crede, şi ea se mulţumeşte să locuiască cu el, să nu divorţeze de ea; ¹³ Şi femeia care are un soţ ce nu crede, şi el se mulţumeşte să locuiască cu ea, să nu îl părăsească. ¹⁴ Fiindcă soţul care nu crede este sfinţit prin soţie, şi soţia care nu crede este sfinţită prin soţ; altfel, copiii voştri sunt necuraţi; dar acum sunt sfinţi. ¹⁵ Dar dacă cel ce nu crede se desparte, să se despartă. Un frate sau o soră nu este în robie în astfel de cazuri, dar Dumnezeu ne-a chemat la pace. ¹⁶ Fiindcă ce ştii tu, soţie, dacă îţi vei salva soţul? Sau ce ştii tu, soţule, dacă îţi vei salva soţia? ¹⁷ Totuşi, aşa cum Dumnezeu a împărţit fiecăruia, aşa cum Domnul a chemat pe fiecare, aşa să umble. Şi aşa rânduiesc în toate bisericile. ¹⁸ Este cineva chemat fiind circumcis? Să nu se facă necircumcis. Este cineva chemat în necircumcizie? Să nu se circumcidă. ¹⁹ Circumcizia nu este nimic, şi necircumcizia nu este nimic, ci ţinerea poruncilor lui Dumnezeu. ²⁰ Fiecare să

rămână în aceeași chemare în care a fost chemat. ²¹ Ești chemat, să fii rob? Nu te neliniști de aceasta; dar dacă poți fi făcut liber, mai degrabă folosește-te de aceasta. ²² Fiindcă cel ce este chemat în Domnul, să fie rob, este un eliberat al Domnului; tot așa și cel ce este chemat, să fie liber, este rob al lui Cristos. ²³ Voi sunteți cumpărați cu un preț; nu vă faceți robi ai oamenilor. ²⁴ Fiecare, fraților, în starea în care a fost chemat, în aceea să rămână cu Dumnezeu. ²⁵ Cât despre fecioare și feciori, nu am poruncă de la Domnul; totuși îmi dau sfatul, ca unul ce am obținut milă de la Domnul să fiu credincios. ²⁶ De aceea presupun că aceasta este bine, din cauza strâmtorării prezente, spun că este bine pentru om să fie așa. ²⁷ Ești legat de soție? Nu căuta să fi dezlegat. Ești dezlegat de soție? Nu căuta soție. ²⁸ Dar și dacă te căsătorești, nu ai păcătuit; și dacă fecioara se căsătorește, nu a păcătuit. Totuși astfel de oameni vor avea necaz în carne; dar eu vă cruț. ²⁹ Dar spun aceasta, fraților, timpul este scurt; rămâne ca și cei ce au soții să fie ca și cum nu ar avea; ³⁰ Și cei ce plâng, ca și cum nu ar plânge; și cei ce se bucură, ca și cum nu s-ar bucura; și cei ce cumpără, ca și cum nu ar stăpâni; ³¹ Și cei ce folosesc această lume, ca și cum nu ar abuza de ea; fiindcă înfățișarea acestei lumi trece. ³² Dar așa dori ca voi să fiți fără grijă. Cel necăsătorit se îngrijește de lucrurile care aparțin Domnului, cum să placă Domnului; ³³ Dar cel căsătorit se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soției. ³⁴ Tot așa între soție și fecioară este diferență. Cea necăsătorită se îngrijește de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă deopotrivă în

trup și în duh; dar cea căsătorită se îngrijește de lucrurile lumii, cum să placă soțului. ³⁵ Iar aceasta o spun spre folosul vostru; nu ca să arunc un laț asupra voastră, ci pentru ceea ce este frumos și ca să serviți Domnului fără distragere. ³⁶ Dar dacă cineva gândește că se poartă necuvenit față de fecioara lui, dacă trece de floarea vârstei ei și nevoia o cere, să facă ce voiește, nu păcătuiește, să se căsătorească. ³⁷ Totuși, cel ce stă neclintit în inima lui, neavând constrângere, și are putere peste propria lui voință și a hotărât astfel în inima lui că își va păstra fecioara, bine face. ³⁸ Astfel, cel ce dă în căsătorie bine face, iar cel ce nu dă în căsătorie mai bine face. ³⁹ Soția este legată prin lege cât timp trăiește soțul ei; dar dacă soțul ei moare, este liberă să se căsătorească cu cine voiește, numai în Domnul. ⁴⁰ Dar după sfatul meu, este mai fericită dacă rămâne așa; și gândesc că și eu am Duhul lui Dumnezeu.

8

¹ Iar despre lucrurile sacrificate idolilor, știm că toți avem cunoaștere. Cunoașterea îngâmă, dar dragostea creștină edifică. ² Și dacă cineva gândește că știe ceva, încă nu știe nimic așa cum ar trebui să știe. ³ Dar dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu, acesta este cunoscut de el. ⁴ De aceea cât despre a mânca lucrurile sacrificate idolilor, știm că un idol nu este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât numai unul singur. ⁵ Căci chiar dacă sunt așa numiți dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (așa cum sunt mulți dumnezei și mulți domni), ⁶ Totuși pentru noi este un singur

Dumnezeu Tatăl, din care sunt toate, și noi în el; și un singur Domn Isus Cristos, prin care sunt toate, și noi prin el. ⁷ Însă nu este în fiecare om acea cunoaștere, fiindcă unii, conștientizând idolul până la această oră, mănâncă aceasta ca ceva sacrificat unui idol; și conștiința lor, fiind slabă, este întinată. ⁸ Dar mâncarea nu ne recomandă lui Dumnezeu; fiindcă nici dacă mâncăm, nu suntem mai buni, nici dacă nu mâncăm, nu suntem mai răi. ⁹ Dar luați seama ca nu cumva în vreun fel această libertate a voastră să devină o piatră de cădere celor slabi. ¹⁰ Căci dacă cineva te vede pe tine, care ai cunoaștere, șezând la masă în templul idolului, nu va fi încurajată conștiința lui, fiind slabă, să mănânce acele lucruri sacrificate idolilor? ¹¹ Și să piară prin cunoașterea ta fratele slab, pentru care a murit Cristos? ¹² Dar când păcătuți astfel împotriva fraților și răniți conștiința lor slabă, păcătuți împotriva lui Cristos. ¹³ De aceea dacă o mâncare face pe fratele meu să se poticnească, nu voi mânca niciodată carne, cât va rămânea lumea, ca nu cumva să fac pe fratele meu să se poticnească.

9

¹ Nu sunt apostol? Nu sunt liber? Nu am văzut pe Isus Cristos, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea în Domnul? ² Dacă nu sunt apostol altora vă sunt totuși fără îndoială vouă; fiindcă sigiliul apostoliei mele sunteți voi în Domnul. ³ Răspunsul meu pentru cei ce mă cercetează este acesta: ⁴ Nu avem dreptul să mâncăm și să bem? ⁵ Nu avem dreptul să luăm cu noi soră, soție,

ca și ceilalți apostoli și ca frații Domnului și Chifa? ⁶ Ori numai eu și Barnaba nu avem dreptul să nu lucrăm? ⁷ Cine se duce vreodată să se războiască pe propria sa cheltuială? Cine sădește o vie și nu mănâncă din rodul ei? Sau cine paște o turmă și nu mănâncă din laptele turmei? ⁸ Vorbesc acestea ca un om, sau nu spune și legea la fel? ⁹ Fiindcă este scris în legea lui Moise: Să nu legi gura bouului ce treieră grâne! De boi se îngrijește Dumnezeu? ¹⁰ Sau spune anume pentru noi? Fără îndoială, pentru noi este scris că cel ce ară, este dator să are în speranță; și cel ce treieră în speranță, ar trebui să fie părtaș la speranța lui. ¹¹ Dacă noi v-am semănat lucrurile spirituale, este mare lucru dacă noi vom secera ale voastre lucruri carnale? ¹² Dacă alții sunt părtași acestei autorități asupra voastră, nu cu atât mai mult noi? Totuși nu ne-am folosit de acest drept, ci suportăm toate, ca nu cumva să împiedicăm evanghelia lui Cristos. ¹³ Nu știți că cei care lucrează în cele sfinte, mănâncă din ale templului? Și că aceia care servesc la altar, sunt părtași cu altarul? ¹⁴ Chiar așa a rânduit Domnul, ca toți cei ce predică evanghelia să trăiască din evanghelie. ¹⁵ Dar eu nu m-am folosit de niciunul dintre acestea; și nu am scris acestea ca așa să fie făcute pentru mine, fiindcă mi-ar fi mai bine să mor, decât ca cineva să îmi zădărnicească fala. ¹⁶ Fiindcă deși predic evanghelia, eu nu am de ce să mă fălesc; fiindcă este pusă asupra mea o obligație; și îmi este vai mie dacă nu predic evanghelia. ¹⁷ Deoarece, dacă practic aceasta de bunăvoie, am răsplătit; iar dacă o fac împotriva voii mele, o administrare a evangheliei îmi este încredințată.

¹⁸ Care este atunci răsplata mea? Este ca, predicând evanghelia, să pot face evanghelia lui Cristos fără cheltuială, ca să nu abuzez de puterea mea în evanghelie. ¹⁹ Fiindcă deși sunt liber față de toți, totuși m-am făcut rob tuturor, ca să câștig pe cei mai mulți. ²⁰ Și iudeilor m-am făcut ca iudeu, ca să câștig pe iudei; celor de sub lege, ca fiind sub lege, ca să câștig pe cei de sub lege; ²¹ Celor fără lege, ca fără lege (nefiind fără lege față de Dumnezeu, ci sub lege față de Cristos), ca să câștig pe cei fără lege. ²² Celor slabi m-am făcut asemenea celor slabi, ca să câștig pe cei slabi. M-am făcut toate tuturor, ca oricum să salvez pe unii. ²³ Și fac aceasta pentru evanghelie, ca să mă fac părtaș al ei cu voi. ²⁴ Nu știți că cei ce aleargă într-o cursă, toți aleargă, dar unul primește premiul? Alergați astfel ca să îl obțineți. ²⁵ Dar oricine se străduiește pentru măiestrie se înfrânează în toate. Și ei fac aceasta ca să obțină o coroană putrezitoare, dar noi una neputrezitoare. ²⁶ Eu de aceea astfel alerg, dar nu ca în nesiguranță. Astfel lupt, dar nu ca unul care lovește în aer. ²⁷ Ci îmi disciplinez trupul și îl țin în supunere, ca nu cumva în vreun fel după ce am predicat altora, eu însumi să fiu descalificat.

10

¹ Mai mult, fraților, nu vă voiesc neștiutori, că toți părinții noștri au fost sub nor, și toți au trecut prin mare; ² Și toți au fost botezați la Moise în nor și în mare; ³ Și toți au mâncat aceeași mâncare spirituală, ⁴ Și toți au băut aceeași băutură spirituală, fiindcă au băut din acea Stâncă spirituală

ce îi urma; și acea Stâncă era Cristos. ⁵ Dar în cei mai mulți dintre ei Dumnezeu nu și-a găsit plăcerea, fiindcă au fost doborâți în pustie. ⁶ Și acestea au fost exemplele noastre, pentru ca noi să nu poftim după lucruri rele, așa cum și aceia au poftit. ⁷ Nici nu fiți idolatri ca unii dintre ei; așa cum este scris: Poporul a șezut să mănânce și să bea și s-au sculat să joace. ⁸ Nici să nu curvim, așa cum unii dintre ei au curvit și au căzut într-o *singură* zi douăzeci și trei de mii. ⁹ Nici să nu ispitim pe Cristos, după cum unii dintre ei l-au ispitit și au fost nimiciți de șerpi. ¹⁰ Nici nu cârtiți, după cum au cârtit unii dintre ei și au fost nimiciți de nimicitorul. ¹¹ Și toate acestea li s-au întâmplat ca să fie exemple; și sunt scrise pentru avertizarea noastră, peste care au ajuns sfârșiturile lumii. ¹² De aceea cel ce gândește că stă în picioare să ia seama ca nu cumva să cadă. ¹³ Nu v-a luat nicio ispită, decât ceva obișnuit omului; dar credincios este Dumnezeu care nu va permite să fiți ispitiți peste ce sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați. ¹⁴ De aceea, preaiubiții mei, fugiți de idolatrie. ¹⁵ Vorbesc ca unor oameni înțelepți; judecați voi ce spun. ¹⁶ Paharul binecuvântării, pe care îl binecuvântăm, nu este el comuniunea sângelui lui Cristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este comuniunea trupului lui Cristos? ¹⁷ Pentru că noi, fiind mulți, suntem o singură pâine, un singur trup, fiindcă toți suntem părtași din aceea singură pâine. ¹⁸ Uitați-vă la Israelul conform cărnii; nu sunt cei ce mănâncă sacrificiile părtași ai

altarului? ¹⁹ Atunci ce spun? Că idolul este ceva, sau ceea ce este sacrificat idolilor este ceva? ²⁰ Dar spun că lucrurile pe care neamurile le sacrifică, le sacrifică dracilor și nu lui Dumnezeu, și eu nu voiesc să aveți părtășie cu dracii. ²¹ Nu puteți bea paharul Domnului și paharul dracilor; nu puteți fi părtași ai mesei Domnului și ai mesei dracilor. ²² Îl provocăm pe Domnul la gelozie? Suntem mai tari decât el? ²³ Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate sunt de folos. Toate îmi sunt legiuite, dar nu toate edifică. ²⁴ Nimeni să nu caute folosul lui, ci fiecare pe al celuilalt. ²⁵ Orice se vinde în măcelărie, mâncați, necercetând nimic din cauza conștiinței. ²⁶ Fiindcă al Domnului este pământul și plinătatea lui. ²⁷ Și dacă cineva dintre cei ce nu cred vă invită și doriți să mergeți, mâncați orice vă este pus înaintea, necercetând nimic din cauza conștiinței. ²⁸ Dar dacă cineva vă spune: Aceasta este sacrificată idolilor, nu mâncați pentru cel ce vă înștiințat și pentru conștiință, fiindcă al Domnului este pământul și plinătatea lui, ²⁹ Dar conștiința, spun eu, nu a ta, ci a celuilalt; fiindcă de ce să fie judecată libertatea mea de conștiința altuia? ³⁰ Iar dacă eu prin har sunt părtaș, de ce să fiu vorbit de rău pentru aceea pentru care aduc mulțumiri? ³¹ De aceea fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, faceți toate pentru gloria lui Dumnezeu. ³² Nu fiți poticnire nici iudeilor, nici neamurilor, nici bisericii lui Dumnezeu; ³³ Așa cum eu plac tuturor în toate, necăutând folosul meu, ci pe al celor mulți, ca să fie salvați.

11

¹ Fiți urmași ai mei, așa cum și eu sunt al lui Cristos. ² Acum vă laud, fraților, că vă amintiți de mine în toate și țineți rânduielile precum vi le-am dat. ³ Dar voiesc să știți că Cristos este capul fiecărui bărbat, și capul femeii este bărbatul, și capul lui Cristos este Dumnezeu. ⁴ Fiecare bărbat care se roagă sau profetește, având capul acoperit, își dezonorează capul. ⁵ Iar fiecare femeie care se roagă sau profetește, cu capul neacoperit, își dezonorează capul, fiindcă este unul și același lucru cu a fi rasă. ⁶ Deoarece, dacă femeia nu este acoperită, să se și tundă de tot; dar dacă este rușine pentru o femeie să fie tunsă scurt sau rasă, să fie acoperită. ⁷ Fiindcă un bărbat, într-adevăr, nu este dator să își acopere capul, întrucât el este chipul și gloria lui Dumnezeu, dar femeia este gloria bărbatului. ⁸ Fiindcă nu bărbatul este din femeie, ci femeia din bărbat; ⁹ Fiindcă bărbatul nu a fost creat pentru femeie, ci femeia pentru bărbat. ¹⁰ Din această cauză femeia este datoare să aibă autoritate peste capul ei din cauza îngerilor. ¹¹ Totuși, în Domnul, nici bărbatul nu este fără femeie, nici femeia fără bărbat. ¹² Fiindcă așa cum femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul este prin femeie, iar toate din Dumnezeu. ¹³ Judecați în voi înșivă, este convenit ca o femeie să se roage lui Dumnezeu neacoperită? ¹⁴ Nu vă învață chiar natura însăși că, dacă un bărbat are păr lung, este o rușine pentru el? ¹⁵ Dar dacă o femeie are păr lung este o glorie pentru ea. Pentru că părul i-a fost dat pentru învelitoare. ¹⁶ Dar dacă cineva pare a fi certăreț, noi nu avem un astfel de obicei, nici

bisericile lui Dumnezeu. ¹⁷ Acum, în ceea ce vă spun, nu vă laud, pentru că vă adunați nu spre mai bine, ci spre mai rău. ¹⁸ Fiindcă, întâi de toate, când vă adunați în biserică, aud că sunt dezbinări între voi; și în parte o cred. ¹⁹ Fiindcă trebuie să fie și erezii printre voi, ca să fie arătați printre voi cei aprobați. ²⁰ De aceea când vă adunați în același loc, nu este ca să mâncați cina Domnului. ²¹ Fiindcă la mâncare, fiecare își ia cina adusă de el, în fața altuia; și unul este flămând, iar altul este beat. ²² Ce? Nu aveți case unde să mâncați și să beți? Sau disprețuiți biserica lui Dumnezeu și îi faceți de rușine pe cei ce nu au? Ce să vă spun? Să vă laud în aceasta? Nu vă laud. ²³ Fiindcă am primit de la Domnul ce v-am și dat: Că Domnul Isus, în noaptea în care a fost trădat, a luat pâine; ²⁴ Și după ce a adus mulțumiri, a frânt-o și a spus: Luați, mâncați, acesta este trupul meu, care este frânt pentru voi; faceți aceasta în amintirea mea. ²⁵ Tot astfel a luat și paharul după ce a mâncat, spunând: Acest pahar este testamentul cel nou în sângele meu; faceți aceasta, ori de câte ori îl beți, în amintirea mea. ²⁶ Fiindcă ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din acest pahar, arătați moartea Domnului până vine el. ²⁷ De aceea oricine mănâncă pâinea aceasta și bea paharul Domnului în mod nedemn, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. ²⁸ Dar omul să se cerceteze pe sine însuși și astfel să mănânce din pâine și să bea din pahar. ²⁹ Fiindcă cel ce mănâncă și bea în mod nedemn, își mănâncă și bea propria lui condamnare, *dacă* nu deosebește trupul Domnului. ³⁰ Din cauza aceasta între voi sunt mulți slabi și

bolnavi și mulți dorm. ³¹ Căci dacă ne-am judeca pe noi înșine, nu am fi judecați. ³² Dar când suntem judecați, suntem disciplinați de Domnul, ca să nu fim condamnați cu lumea. ³³ De aceea, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții. ³⁴ Și dacă flămânzește cineva, să mănânce acasă; ca nu cumva să vă adunați pentru condamnare. Iar restul le voi pune în ordine când voi veni.

12

¹ Dar despre darurile spirituale, fraților, nu vă voiesc neștiutori. ² Știți că erați neamuri, duși la idoli necuvântători, așa cum erați conduși. ³ De aceea vă fac cunoscut că nimeni, vorbind prin Duhul lui Dumnezeu, nu spune: Isus este blestemat; și nimeni nu poate spune că Isus este Domnul, decât prin Duhul Sfânt. ⁴ Și sunt diversități ale darurilor, dar același Duh; ⁵ Și sunt diferențe ale serviciilor, dar același Domn; ⁶ Și sunt diversități ale lucrărilor, dar este același Dumnezeu, care lucrează toate în toți. ⁷ Dar manifestarea Duhului este dată fiecăruia spre folos. ⁸ Fiindcă unuia îi este dat, prin Duhul, cuvântul înțelepciunii; și altuia cuvântul cunoașterii, prin același Duh; ⁹ Și altuia credința prin același Duh; și altuia darurile vindecării prin același Duh; ¹⁰ Și altuia lucrarea miracolelor; și altuia profetie; și altuia discernerea duhurilor; și altuia diferite limbi; și altuia traducerea limbilor. ¹¹ Dar toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind fiecăruia în parte așa cum voiește. ¹² Fiindcă după cum trupul este unul și are multe membre, și toate membrele acelui *singur* trup, fiind multe, sunt un singur trup, tot așa este

și Cristos. ¹³ Căci de un singur Duh noi toți suntem botezați într-un singur trup, fie iudei sau greci, fie robi sau liberi; și toți am fost făcuți să bem într-un singur Duh. ¹⁴ Fiindcă trupul nu este un singur membru, ci mai multe. ¹⁵ Dacă piciorul ar spune: Pentru că nu sunt mână, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup? ¹⁶ Și dacă urechea ar spune: Pentru că nu sunt ochi, nu sunt din trup; nu este pentru aceasta din trup? ¹⁷ Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul? ¹⁸ Dar acum Dumnezeu a pus membrele, pe fiecare dintre ele, în trup, așa cum a voit. ¹⁹ Și dacă toate ar fi un singur membru, unde ar fi trupul? ²⁰ Dar acum sunt multe membre, dar un singur trup. ²¹ Și ochiul nu poate spune mâinii: Nu am nevoie de tine; sau din nou, capul, picioarelor: Nu am nevoie de voi. ²² Dar mai mult, membrele trupului care par a fi mai slabe sunt necesare. ²³ Și acele membre ale trupului, pe care le considerăm a fi mai puțin demne de cinste, pe acestea le înconjurăm cu mai multă cinste, și membrele noastre lipsite de frumusețe au mai multă frumusețe. ²⁴ Fiindcă membrele noastre frumoase nu au nevoie de podoabe. Dar Dumnezeu a întocmit trupul dând mai multă cinste aceluia lipsit de cinste, ²⁵ Ca nu cumva să fie dezbinare în trup, ci membrele să se îngrijească deopotrivă unele de altele. ²⁶ Și dacă un membru suferă, toate membrele suferă cu el; sau dacă unui membru îi este dată cinste, toate membrele se bucură împreună cu el. ²⁷ De fapt voi sunteți trupul lui Cristos și membre în particular. ²⁸ Și Dum-

nezeu a pus pe anumiți oameni în biserică, întâi apostoli, în al doilea rând profeți, în al treilea rând învățători; apoi miracole, apoi daruri de vindecări, ajutorări, guvernări, diversități de limbi. ²⁹ Sunt toți apostoli? Sunt toți profeți? Sunt toți învățători? Sunt toți lucrători de miracole? ³⁰ Au toți daruri de vindecări? Vorbesc toți în limbi? Traduc toți? ³¹ Dar doriți zelos darurile cele mai bune, și mai mult, vă arăt o cale nespus mai bună.

13

¹ Chiar dacă aş vorbi în limbile oamenilor și ale îngerilor, dar nu am dragoste creștină, devin ca o aramă sunătoare sau un chimval răsunător. ² Și chiar dacă aş avea dar de profeție și înțeleg toate misterele și toată cunoașterea, și chiar dacă aş avea toată credința încât să mut munții, dar nu am dragoste creștină, nu sunt nimic. ³ Și chiar dacă aş împărți toate averile mele să hrănesc săracii, și chiar dacă mi-aș da trupul să fie ars, dar nu aş avea dragoste creștină, nu mi-ar folosi la nimic. ⁴ Dragostea creștină este îndelung-răbdătoare și plină de bunătate; dragostea creștină nu invidiază; dragostea creștină nu se laudă, nu se îngâmfă, ⁵ Nu se poartă necuviincios, nu caută ale sale, nu se mânie repede, nu gândește să facă rău, ⁶ Nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, ⁷ Suportă toate, crede toate, speră toate, îndură toate. ⁸ Dragostea creștină nu se sfârșește niciodată. Dar profeții dacă ar fi, se vor sfârși; limbi dacă ar fi, vor înceta; cunoaștere dacă ar fi, se va duce. ⁹ Căci cunoaștem în parte și profețim în parte; ¹⁰ Dar când vine ce este desăvârșit, atunci ce este în

parte va fi desființat. ¹¹ Când eram copil, vorbeam ca un copil, înțelegeam ca un copil, gândeam ca un copil; dar după ce am devenit bărbat, am înlăturat cele copilărești. ¹² Căci acum vedem întunecat, ca într-o oglindă; dar atunci față în față; acum știu în parte, dar atunci voi cunoaște așa cum sunt și eu cunoscut. ¹³ Și acum rămân acestea trei: credință, speranță, dragoste creștină; dar cea mai mare dintre acestea este dragostea creștină.

14

¹ Urmăriți dragostea creștină și doriți zelos darurile spirituale, dar mai degrabă să profetiți. ² Pentru că cel ce vorbește într-o limbă necunoscută vorbește nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, fiindcă nimeni nu îl înțelege; totuși în duh el vorbește mistere. ³ Dar cel ce profetește, vorbește oamenilor spre edificare și îndemnare și mângâiere. ⁴ Cel ce vorbește într-o limbă necunoscută se edifică pe sine însuși, dar cel ce profetește edifică biserica. ⁵ Aș dori ca voi toți să vorbiți în limbi, dar mai degrabă să profetiți, fiindcă mai mare este cel ce profetește decât cel ce vorbește în limbi, afară numai dacă traduce, ca biserica să primească edificare. ⁶ Și acum fraților, dacă vin la voi vorbind în limbi, cu ce v-aș fi de folos dacă nu v-aș vorbi fie prin revelație, fie prin cunoaștere, fie prin profetie, fie prin doctrină? ⁷ Și chiar cele neînsuflețite, dând sunet, fie fluier, fie harpă, dacă nu dau sunete distincte, cum se va ști ce se cântă cu fluierul sau harpa? ⁸ Fiindcă și trâmbița dacă dă un sunet neclar, cine se va pregăti de bătălie? ⁹ Tot așa și voi, dacă nu roștiți prin limbă cuvinte ușor de înțeles,

cum se va ști ce se vorbește? Fiindcă veți vorbi în vânt. ¹⁰ Pot fi atât de multe feluri de voci în lume, dar niciuna dintre ele nu este fără semnificație. ¹¹ De aceea dacă nu cunosc înțelesul vocii, voi fi un barbar pentru cel ce vorbește, și cel ce vorbește va fi un barbar pentru mine. ¹² Tot așa și voi, fiindcă sunteți zeloși pentru daruri spirituale, căutați să abundați spre edificarea bisericii. ¹³ De aceea cel ce vorbește într-o limbă necunoscută, să se roage ca să o traducă. ¹⁴ Căci dacă mă rog într-o limbă necunoscută, duhul meu se roagă, dar înțelegerea mea este neroditoare. ¹⁵ Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul și mă voi ruga de asemenea cu înțelegerea; voi cânta cu duhul și voi cânta de asemenea cu înțelegerea. ¹⁶ Altfel, când binecuvântezi cu duhul, cum va spune cel ce stă pe locul celui neînvățat: Amin, la aducerea mulțumirilor tale, din moment ce nu înțelege ce spui? ¹⁷ Fiindcă tu, într-adevăr, mulțumești bine, dar celălalt nu este edificat. ¹⁸ Mulțumesc Dumnezeului meu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți. ¹⁹ Totuși în biserică voiesc mai bine să vorbesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții, decât zece mii de cuvinte într-o limbă necunoscută. ²⁰ Fraților, nu fiți copii la înțelegere, ci la răutate fiți prunci, iar la înțelegere, fiți desăvârșiți. ²¹ În lege este scris: Prin alte limbi și prin alte buze voi vorbi acestui popor, și cu toate acestea nu mă vor asculta, spune Domnul. ²² De aceea limbile sunt pentru un semn, nu celor ce cred, ci celor ce nu cred; dar profetia nu servește pentru cei ce nu cred, ci pentru cei ce cred. ²³ De aceea dacă se adună întreaga biserică într-un loc

și toți vorbesc în limbi, și intră cei neînvățați sau cei ce nu cred, nu vor spune că sunteți nebuni? ²⁴ Dar dacă toți profeteșc și intră cineva care nu crede sau neînvățat, el este convins de toți, este judecat de toți, ²⁵ Și astfel tainele inimii lui sunt arătate; și, căzând astfel cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu și va spune că Dumnezeu este cu adevărat în voi. ²⁶ Ce este de făcut atunci, fraților? Când vă adunați împreună, fiecare dintre voi are un psalm, are o doctrină, are o altă limbă, are o revelație, are o interpretare. Toate să fie făcute pentru edificare. ²⁷ Dacă cineva vorbește într-o limbă necunoscută, să fie câte doi sau cel mult trei și pe rând, și unul să traducă. ²⁸ Iar dacă nu este traducător, să tacă în biserică și să își vorbească lui însuși și lui Dumnezeu. ²⁹ Iar profeții să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece. ³⁰ Și dacă îi este revelat ceva altuia care șade acolo, primul să tacă. ³¹ Fiindcă puteți toți să profețiți, unul după altul, pentru ca toți să învețe și toți să fie mângâiați. ³² Și duhurile profeților sunt supuse profeților; ³³ Fiindcă Dumnezeu nu este autorul confuziei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților. ³⁴ Femeile voastre să tacă în biserici, fiindcă nu le este permis să vorbească, ci să fie în supunere, așa cum spune și legea. ³⁵ Și dacă doresc să învețe ceva, să întrebe pe soții lor acasă, fiindcă este rușine pentru femei să vorbească în biserică. ³⁶ Ce? De la voi a ieșit cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns? ³⁷ Dacă cineva se consideră a fi profet sau spiritual, să recunoască cele ce vă scriu a fi poruncile Domnului. ³⁸ Dar dacă cineva este

neștiutor, să fie neștiutor. ³⁹ De aceea, fraților, doriți zelos să profețiți și nu opriți a se vorbi în limbi. ⁴⁰ Toate să se facă decent și în ordine.

15

¹ Mai mult, fraților, vă fac cunoscut evanghelia pe care v-am predicat-o, pe care ați și primit-o, în care și stați; ² Prin care și sunteți salvați, dacă rețineți aceste cuvinte predicate, dacă nu cumva ați crezut în zadar. ³ Fiindcă v-am dat întâi ce am primit și eu, cum Cristos a murit pentru păcatele noastre conform scripturilor, ⁴ și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, conform scripturilor, ⁵ și că a fost văzut de Chifa, apoi de cei doisprezece. ⁶ După aceea a fost văzut de peste cinci sute de frați deodată, dintre care cei mai mulți rămân până acum, iar unii au și adormit. ⁷ După aceea a fost văzut de Iacov, apoi de toți apostolii. ⁸ Și la urma tuturor, ca unul născut la timp nepotrivit, a fost văzut și de mine. ⁹ Fiindcă dintre apostoli cel mai neînsemnat sunt eu, care nu sunt demn să fiu numit apostol, pentru că am persecutat biserica lui Dumnezeu. ¹⁰ Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul lui dăruit mie nu a fost în zadar, ci am muncit mult mai mult decât ei toți; totuși nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care a fost cu mine. ¹¹ Așadar, fie eu, fie ei, astfel predicăm și astfel ați crezut. ¹² Dar dacă Cristos este predicat că a înviat dintre morți, cum spun unii dintre voi că nu este înviere a morților? ¹³ Dar dacă nu este înviere a morților, atunci Cristos nu a fost înviat. ¹⁴ Și dacă Cristos nu a fost înviat, atunci predicarea noastră este deșartă și credința voastră de

asemenea deșartă. ¹⁵ Și, într-adevăr, suntem găsiți martori falși ai lui Dumnezeu, pentru că am adus mărturie despre Dumnezeu că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat, dacă așa este că morții nu învie. ¹⁶ Căci dacă morții nu învie, atunci Cristos nu a fost înviat. ¹⁷ Și dacă nu a fost înviat Cristos, credința voastră este deșartă; voi sunteți încă în păcatele voastre. ¹⁸ Atunci și cei ce au adormit în Cristos sunt pierduți. ¹⁹ Dacă doar pentru această viață avem speranță în Cristos, suntem cei mai miserabili dintre toți oamenii. ²⁰ Dar acum, Cristos a fost înviat dintre morți și a devenit primele roade ale celor ce au adormit. ²¹ Fiindcă întrucât prin om a venit moartea, prin om a venit și învierea morților. ²² Fiindcă așa cum în Adam toți mor, tot astfel, în Cristos toți vor fi înviați. ²³ Dar fiecare la rândul lui; Cristos primele roade, apoi cei ai lui Cristos la venirea lui. ²⁴ Atunci va fi venit sfârșitul, când el va fi dat împărăția în mâna lui Dumnezeu, adică Tatălui; când va fi desființat fiecare domnie și fiecare autoritate și putere. ²⁵ Fiindcă el trebuie să domnească până va pune pe toți dușmanii sub picioarele sale. ²⁶ Ultimul dușman nimicitor va fi moartea. ²⁷ Fiindcă a supus toate sub picioarele lui. Dar când spune că toate i-au fost supuse, este evident că el, care a supus toate, este exceptat. ²⁸ Și când toate îi vor fi supuse, atunci și Fiul însuși va fi supus celui ce a supus toate sub el, pentru ca Dumnezeu să fie toate în toți. ²⁹ Altfel, ce vor face cei botezați pentru cei morți, dacă morții nu învie nicidecum? De ce sunt botezați atunci pentru cei morți? ³⁰ Și de ce suntem noi în pericol în fiecare

oră? ³¹ Vă avertizez, referitor la bucuria voastră pe care și eu o am în Cristos Isus, Domnul nostru, că mor zilnic. ³² Dacă în felul oamenilor m-am luptat cu fiarele în Efes, care îmi este folosul, dacă nu învie morții? Să mâncăm și să bem, fiindcă mâine murim. ³³ Nu vă amăgiți: Vorbirile rele strică obiceiurile bune. ³⁴ Treziți-vă la dreptate și nu păcătuiți! Fiindcă unii nu au cunoașterea despre Dumnezeu; spre rușinea voastră o spun. ³⁵ Dar va spune cineva: Cum sunt morții înviați? Și cu ce trup vin? ³⁶ Prostule! Ce semeni tu nu primește viață dacă nu moare, ³⁷ Și ce semeni, nu semeni acel trup care va fi, ci grăuntele gol, fie de grâu, fie de altă sămânță, ³⁸ Dar Dumnezeu îi dă trup așa cum a dorit; și fiecărei semințe propriul ei trup. ³⁹ Nu toată carnea este aceeași carne; ci este o carne a oamenilor și altă carne a animalelor; și alta a peștilor și alta a păsărilor. ⁴⁰ De asemenea sunt trupuri cerești și trupuri pământești; dar una este gloria celor cerești și alta a celor pământești. ⁴¹ Este o glorie a soarelui și o altă glorie a lunii și o altă glorie a stelelor, fiindcă o stea diferă de altă stea în glorie. ⁴² Astfel este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire și este înviat în neputrezire; ⁴³ Este semănat în dezonoare, este înviat în glorie; este semănat în slăbiciune, este înviat în putere; ⁴⁴ Este semănat trup natural, este înviat trup spiritual. Există trup natural și există trup spiritual. ⁴⁵ Astfel și este scris: Primul om, Adam, a fost făcut un suflet viu; ultimul Adam a fost făcut un duh dătător de viață. ⁴⁶ Totuși, primul nu a fost spiritual, ci natural; după aceea, spiritual. ⁴⁷ Primul om este din pământ, pământesc; al doilea

om este Domnul din cer. ⁴⁸ Ca cel pământesc, tot astfel sunt și cei pământești; și ca cel ceresc, tot astfel sunt și cei cerești. ⁴⁹ Și așa cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul celui ceresc. ⁵⁰ Și aceasta spun, fraților, că nu pot carnea și sângele să moștenească împărăția lui Dumnezeu; nici putrezirea nu moștenește neputrezirea. ⁵¹ Iată, vă spun un mister: Nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați, ⁵² Într-un moment, într-o clipeală de ochi, la ultima trâmbiță; fiindcă trâmbița va suna și morții vor fi înviați nepieritori, și noi vom fi schimbați. ⁵³ Fiindcă această putrezire trebuie să se îmbrace cu neputrezire, și acest muritor să se îmbrace cu nemurire. ⁵⁴ Astfel, când această putrezire se va fi îmbrăcat cu neputrezire, și acest muritor se va fi îmbrăcat cu nemurire, atunci va fi împlinit cuvântul scris: Moartea este înghițită în victorie. ⁵⁵ Moarte, unde este boldul tău? Mormântule, unde este victoria ta? ⁵⁶ Și boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este legea. ⁵⁷ Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos! ⁵⁸ De aceea, frații mei preaiubiți, fiți neclintiți, de nemișcat, abundând totdeauna în lucrarea Domnului, știind că munca voastră în Domnul nu este în zadar.

16

¹ Iar despre colecta pentru sfinți, așa cum am rânduit bisericilor Galatiei, așa faceți și voi. ² În ziua întâi a săptămânii, fiecare dintre voi să pună în tezaure la el, așa cum l-a făcut Dumnezeu să prospere, ca să nu se facă colecte când voi veni.

³ Și când voi veni, pe cei care îi veți aproba prin epistole, pe aceștia îi voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim. ⁴ Și dacă se cuvine să merg și eu, vor merge cu mine. ⁵ Iar eu voi veni la voi când voi trece prin Macedonia, fiindcă trec prin Macedonia. ⁶ Și poate voi rămâne, sau voi și ierna la voi, ca voi să mă conduceți oriunde ar fi să merg. ⁷ Fiindcă nu doresc să vă văd acum în trecut, ci sper să mai rămân cu voi un timp, dacă Domnul va permite. ⁸ Dar voi rămâne în Efes până la Cincizecime, ⁹ Fiindcă mi s-a deschis o ușă mare și lucrătoare, și sunt mulți potrivnici. ¹⁰ Iar dacă vine Timotei, vedeți ca el să fie fără teamă între voi, fiindcă lucrează lucrarea Domnului, așa cum fac și eu. ¹¹ Așadar, să nu îl disprețuiască nimeni, ci conduceți-l în pace, ca să vină la mine, fiindcă îl aștept cu frații. ¹² Cât despre fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi cu frații, dar voia lui nu a fost deloc să vină acum, dar va veni când va avea ocazia potrivită. ¹³ Vegheați, stați tari în credință, îmbărbătați-vă, fiți tari! ¹⁴ Toate faptele voastre să fie făcute cu dragoste creștină. ¹⁵ Vă implor, fraților, (știți casa lui Stefana, că este primele roade ale Ahaiei și că s-au dedicat ei înșiși pentru servirea sfinților), ¹⁶ Ca și voi să vă supuneți unora ca aceștia și fiecăruia ce ajută împreună cu noi și muncește. ¹⁷ Mă bucur de venirea lui Stefana și Fortunat și Ahaic, pentru că ei au împlinit ce lipsea din partea voastră. ¹⁸ Fiindcă au înviorat duhul meu și al vostru; recunoașteți, așadar, pe unii care sunt astfel. ¹⁹ Vă salută bisericile din Asia. Vă salută mult în Domnul, Aquila și Priscila, cu biserica din

casa lor. ²⁰ Vă salută toți frații. Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. ²¹ Salutarea este de la mine, Pavel, cu mâna mea. ²² Dacă cineva nu îl iubește pe Domnul Isus Cristos, să fie Anatema Maranata! ²³ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. ²⁴ Dragostea mea fie cu voi toți în Cristos Isus. Amin.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9